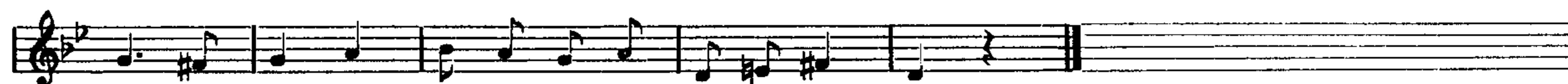

Ach, můj Bo - že né - mi - léj - ší, ja - ký nám na - sta - ly ča - sy! O, cí - sa - ři,

zlá no - vi - na, že má o - tec ve - sti sy - na.

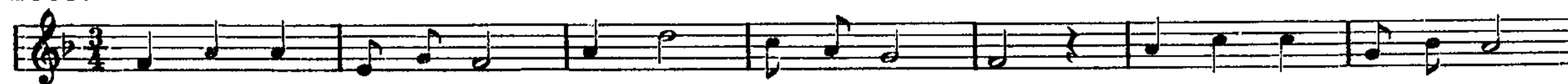
Ach, můj Bože némilější,
jaký nám nastaly časy!
O, císaři, zlá novina,
že má otec vésti syna.

A ve, milí kamarádi,
keří ste mně měli rádi,
poďte se mnó, nemeškáte,
potěšit víc nepřindete.

Ani kulka, ani šable,
protože mám kříž na hlavě,
kříž na hlavě vocelové,
že sem synek vokované.

Dy sme na voze sedali,
děvčátka vo nás plakaly,
má maměnka hrubě stará,
ta mně těžko vechovala.

Já mám kyrys na svém těle,
nebojím se nepřítelé,
nepřítelé, ani Turka,
neudělá mně nic kulka.

Ach, pa - ne, pa - ná - čku, já vás pě - kně pro - sím, u - čte mia o - tče - náš,

já sa že - nit mo - sím, já sa že - nit mo - sím.

Ach, pane, panáčku,
já vás pěkně prosím,
učte mia otčenáš,
[: já sa ženit mosím. :]

Dobře mně říkali
má stará maměnka,
že mně bude dobrá
z kolaje voděnka.

Ach, Bože, rozbože,
kde já mám rodiče,
na vojnu jít musím,
mé srdečko plače.

Šablička brúsená,
to je moja žena,
ona mia vyseká,
keď mně bude třeba.

Dobře mně říkali
můj starý tatiček,
že mně bude dobrý
komisní chlebíček.

Má stará maměnko,
hluboko ležíte,
na vojnu mia vzali,
vy o tom nevíte.

A dy - cky mi pra - vě - li můj sta - ry ta - ci - ček, že ja bu - du po - le - vač

slu - za - ma cho - dni - ček, slu - za - ma cho - dni - ček.

A dycky mi pravěli
můj stary taciček,
že ja budu polevač
[: sluzama chodniček. :]

Ja, ně tak to chodniček,
jak široku cestu,
jak ja pomaširuju
k tomu Brnu městu.